

Yıldızların Senfonisi

– Mikail Dede · 22 Temmuz 2016

Keman dertli, ağlıyor
notaları affedememiş
bu şehir
şehirler kırık tellerinde meleodi
insanların rüyaları zemheri kış
insanlar, öldü nağmelerinde
sevgililer gölge, birer silüet
bir unuttularlar
bir unuttulmayanlar...

Kuvvet ve aşk yüz asırlık çınar
dallarına asılıyor yürekler nafile
ayrı düşmüş gönüller bir kere
ayrı düşmüş tüm sevenler
kalpler yosun tutmaz, mavi denizlerde
ne deniz ne mehtap ışık olur dertlere....

Ağıtlar, ve matemler ağlamak için
kocaman yüreklerde nağmeler
ölüm, azrail gelmemişti henüz
ve ben
o çınarın dallarını kestim
kökünü göz yaşlarıyla ıslattım
yapraklarını zihnimde saklıyorum
arada bir ağlamak için...
ağla, ağla ki, düşen yaşlar
dönüşsün mavi sulara....

Ay gökyüzünde,
altında sonsuz tuzlu mavi
ve yıldızlar
küstah bir alacakaranlıkla kollarını uzatmış
ağlara takılmış yunusların hatırasına
ve karanlık bir adam küfürler eşliğinde
çekiyor balık yüklü ağları,

yosun tutmuş bir sandala
gemicilerin lanetine uğramış bunak balıkçı...

Ve bizler o maviere uğrayamadık
takıldık kaldık çakıllı kumsallarda
üstümüzde soluk sessiz yıldızlar
kusurumuz yok bizler sevmedik bahanesiz
hep çalkandık, savrulduk durduk yerimizde..

Suskun//